U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **W. X.**, zast. JUDr. Petrem Navrátilem, advokátem, se sídlem Joštova 4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 4. 2013, č. j. 41 Az 21/2012 - 22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 3. 4. 2013, č. j. 41 Az 21/2012 - 22, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2012, č. j. OAM-356/ZA-ZA06-ZA04-2012, jímž byla žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost je podána opožděně.

Napadený rozsudek byl stěžovateli doručován na adresu jeho pobytu v Pobytovém středisku Havířov; jinou adresu stěžovatel soudu nesdělil. Stěžovatel nebyl na dané adrese zastižen, zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 29. 4. 2013. Stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Protože si stěžovatel zásilku nevyzvedl v úložní době, byla vložena do domovní nebo jiné stěžovatelem užívané schránky dne 13. 5. 2013. Tyto údaje jsou uvedeny na doručence založené v soudním spisu krajského soudu na čl. 25.

Podle § 49 odst. 2 věta první zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), *„[n]ezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl.“*

Podle § 49 odst. 4 věta první a druhá o. s. ř., *„[n]evyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky.“*

Podle zjištění Nejvyššího správního soudu postupoval doručující orgán zcela v souladu s citovanými ustanoveními občanského soudního řádu. Stěžovatele dne 29. 4. 2013 nezastihl, proto písemnost uložil a zanechal mu výzvu. Vzhledem k tomu, že si stěžovatel zásilku ve lhůtě deseti dnů od uložení nevyzvedl, vhodil ji poté do schránky.

S ohledem na úpravu obsaženou v § 49 odst. 4 o. s. ř. přitom není okamžik vhození písemnosti do schránky relevantní pro určení data doručení písemnosti. Rozhodující je uplynutí lhůty deseti dnů ode dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí. Takto určený okamžik nastoupení fikce doručení je zcela jednoznačný a nezávislý na okolnostech, které mohou doručujícímu orgánu zabránit v bezodkladném vložení písemnosti do schránky (např. pracovní doba pošty).

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že zásilka obsahující napadený rozsudek byla uložena a připravena k vyzvednutí na poště 736 01 Havířov I. dne 29. 4. 2013 a od tohoto dne počala plynout desetidenní lhůta podle § 49 odst. 4 o. s. ř. Posledním dnem této lhůty, tj. ve čtvrtek 9. 5. 2013, se napadený rozsudek krajského soudu považuje za doručený, i kdyby se stěžovatel o uložení písemnosti nedozvěděl.

Podle § 106 odst. 2 věty první a třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. … Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“*

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení; kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *„[l]hůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.“*

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *„[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.“*

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno ve čtvrtek dne 9. 5. 2013. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v pátek dne 10. 5. 2013 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve čtvrtek dne 23. 5. 2013 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *„[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.“*

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 23. 5. 2013 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána osobně u Nejvyššího správního soudu až dne 24. 5. 2013, tedy opožděně; zmeškání lhůty nelze prominout.

Při posuzování včasnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nepřihlížel ke skutečnosti, že stěžovatel byl v době doručování rozsudku krajského soudu na propustce mimo svou doručovací adresu (mimo Pobytové středisko Havířov). Stěžovatel totiž nesplnil svou povinnost bez zbytečného odkladu sdělit soudu změny veškerých skutečností významných pro doručování (srov. § 46a odst. 3 o. s. ř.), ani nepodal návrh na vyslovení neúčinnosti doručení podle § 50d o. s. ř. Na okraj nutno poznamenat, že krátkodobý pobyt na propustce mimo doručovací adresu nemůže být důvodem pro vyslovení neúčinnosti doručení, neboť se nejedná o nenadálou okolnost nezávislou na vůli stěžovatele. Pokud někdo vede soudní řízení, musí předpokládat, že mu soud bude doručovat určité písemnosti, a musí se podle toho také zařídit, jestliže někam plánovaně cestuje.

S ohledem na tyto skutečnosti Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 4. 2013, č. j. 41 Az 21/2012 - 22, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. června 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu